

Vyznavači ohňů

Kamelot

- (1) **Cmi As B Es As Fmi7 G4 G13**
Ujel jim vlak a bylo jim míň snad o deset nežli mně.
Hlavu pro muziku, ale nebylo to tím, že spala mu na klíně
As Es As Fmi7 Gmi7 As
Půjčenej battldress a prachy od taty, co ji už tak dávno neviděl.
Za tratí, kde je ves hrál vítr sonáty a já jim tajně záviděl

Ref.: **Ami Fmaj7**
Vagabundům upsaní jak řádu mnich
C Dmi Ami E4 E
a nadosmrti rozpůlený konce prstů,
Ami Dmi7
Vyznavači ohňů na všech nádražích
C13 Dmi13
čekají zelenou, než pojedou
Ami E7
než je dálky seberou

- (2) Tichá noc se vetřela k nim stejně jako tehdy k nám.
On ji políbil a sáhl do strun
a hrál hity, které znám
o koních v ohradách, co nemají tu zlost
že mě až v zádech zamrazí.
Ten pocit už dobre znám, je jako cizí host,
když tě tvůj blízkej podrazí.

Ref.:

Strach

Nerez

**F♯mi D7 F♯mi C♯mi9—
F♯mi D7 F♯mi C♯7**

- (1) Já se bojím ty se třeseš
on se krčí
my jsme veteš
vy a oni
stádo koní
zejtra stejně
jako loni

Já se bojím...

- (2) Bojíme se skočit do hluboký tůně
bojíme se ozvat
a každej strachy stůně
- (3) Bojíme se šlápnout potmě do neznáma
bojíme se přiznat
že jsem sám a sama

Ref.: Náš strach jediný, co zbylo
 D F♯mi
proti nám
 Hmi C♯7
v kapse mi šustí pětikilo

Náš strach
jediný, co stojí
proti nám
dovedeme kývat podobojí

F♯mi
Náš strach **D7** **F♯mi**
ve slepý ulici, kde není žádný tam
D7 **C♯7**
to je to jediný, co stojí proti nám

- (4) Bojíme se hadů a přitom jsme jak oni
každej se kroutí vzadu
a všem nám hrana zvoní
- (5) Bojíme se jedů z papírovejch draků
uměl jsem, nedovedu
vystřelit kámen z praku

Ref.:

- (6) Já se bojím...

Ref.:

Ďábel

Kamelot

- (1) Tu zlou story co vám zazpívám mi říkal kamarád
ja mu nevěřil ani podruhý, ale může se to stát.
Na samotě v horách žili tátka a syn
osumnáct let v míru než barvou jeřabin...

Ref.: vyrudla krví zem
A v jeden den se život zastavil
život pro oba, žádná náhoda
- jen stín stromů je skryl
Smíření na věky a bohům do oken
zabušili najednou a kdo byl spokojen:
ďábel, ďábel hó-ó

- (2) Tak jednou koně osedlal a do města se dal.
Tam koupil sůl a v salónu si jednu řežnou dal.
Byla tam ta ženská, co mu hlavu zmánila.
že pojede do hor s ním mu tenkrát slíbila

Ref.:

- (3) Pak syn to poznal na kůži jak chutná žárlivost
až jeden den mu povídá: Mám toho táto dost!
Ze zadu vystřelil a snad by ještě žil,
jenže on žhavou hlaveň k spánku přiložil...

Ref.:

Krajina větrných mlýnů

Kamelot

- (1) Ahoj Pegi,
G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi
jak dlouho jsem tě neviděl,
Ami Fmaj7
tají ledy,
G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi
vítr by novou trávu sel,
Dmi A+ F Emi7
uvidím někdy úsměv tvůj
C E7
a uslyším smích, co slyším jak dřív.

- (2) Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakpak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

Ref.: Je opuštěná krajina větrných mlýnů
F G C
F G C C7
a nalezená je pravda, co jsem ti říkal.
F G C A7
Je zahalená do staré pavučiny slibů,
Dmi7 G Ami/F
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

- (3) Budě tedy zdráv, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději,
takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

Ref.:

Heidi, děvčátko z hor

Kamelot

Emi B C

- (1) **Emi D C D G (C)**
Toulal jsem se v létě po kopcích,
Emi Hmi C
bez kompasů a map,
Emi D C D G (C)
spával u ohňů, jak vandráci,
Emi Hmi C
v noci koukal po hvězdách.
Ami C Emi
Na ten můj život plnej náplastí a stehů,
C Ami Emi Hmi C
sbíral jsem sílu, abych došel ještě dál.

Ref.: **Emi Hmi C D**
Ráno, mě jak víla probudila,
G C D G C
kytku v náručí, v očích žár a vzdor,
Ami Emi
Heidi, děvčátko z hor.

- (2) Potom šeptem říká: "Pozoz mi,
živou vodu najít mám.
Takže napočítej do osmi,
tolik dnů pak budeš sám."
A já jsem hledal, tam v horách, vodu slepcům,
to abych věděl, že i dobrem dá se žít.

* **D G**
Hmm, příběh, jak z pohádky zbyl,
H7 Emi
už jsem jí neviděl,
D G
ale sám sobě slíbil,
H7 C
lidem pomáhej.

Ref.:

Cesta

Nezmaři

(1) **Ami** **F** **G**
Z tvé cesty zbývá sedm dlouhých dní,
C **F**
tvůj prám se kývá, táhlá píseň zní,
G **F** **G**
blíží se den, slunce vstává.

Ami **F** **G**
T vůj čas se krátí, nemůžeš tu stát,
C **F**
dal a má dáti, vzkaz co chtěl si psát,
G **F** **G C**
máš sílu jít cestou přímou k svítání.

Ref.: **C F G C F**
Víra v bílý den zůstává,
C G F G C
minulost tvůj sen spoutává,

F G C F
nesuď záští svou přátelství
C G F G Ami
jen to tvůj pád zastaví.

- (2) Víš, kdo se sníží, pravdě světlo brát,
zmámený tíží, her co chtěl by hrát,
sám o třetí cestě blouzní.
Scéna se střídá, padá kulis pár,
scénář je bída, z opony zbyl cár,
jen závratným tichem zívá prázdný sál.
- (3) Tvá láska skrývá chladné kamení,
vím, tak to bývá, trest jak pomník ční,
s ním překročíš i svůj stín.
Dál touha sílí, míříš k slunci vstříc,
sám v téhle chvíli přemýšlím co říct,
tvá slova jsou drahý kámen, září tmou.

Až se k nám právo vrátí

Spirituál Kvintet

- (1) Chci sluncem být a ne planetou,
Dmi
A7 Dmi
až se k nám právo vrátí.

Chci setřást bázeň staletou,
až se k nám právo vrátí.

Ref.: Já čekám dál, já čekám dál,
Dmi C F
B A A7 Dmi Gmi A
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

- (2) Kam chci, tam půjdu, co chci, budu jist,
a na co mám chuť, to budu číst,
Už nechci kývat, chci svůj názor mít,
já chci svůj život jako člověk žít,
- (3) Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
své děti po svém vychovávat,
Už se těším, až se narovnám,
své věci rozhodnu si sám,

Černošské ghetto

Spirituál Kvintet

- (1) Jako tenkrát svý mámy slyším tichej hlas,
jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu,
jako tenkrát, zase slyším slaněj vítr vát
a na rezavý ploty hrát tam v ghettu.

Ref.: Jestli se tam vrátíš, jestli se tam vrátíš, tak dej
na svou šťastnou hvězdu ten náš kříž,
slabost víru zmáhá, ale to se stává lidem zlejm,
nedívej se za sebe a z ruky nehádej, tak to bejvá.

- (2) Jen nechutná ti chleba jíst
a umírá se na závist tam v ghettu,
zdi čas smeJVÁ, tak marný je chtít na ně psát,
když není dům, co směl by stát tam v ghettu.

Ref.: Každý žije ve svém ghettu se svou pravdou sám,
jen hudba zní, když poslední čas na prach se promění,
jak už tolíkrát.

- (3) Zase slyším slaněj vítr vát
a na rezavý ploty hrát tam v ghettu,
jako tenkrát svý mámy slyším tichej hlas,
jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu,
tam v ghettu, tam v ghettu ...

Mlýny

Spirituál Kvintet

Ref.: /: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
C G
slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
H7 Emi
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
C D G D C
Otáčí, otáčí, otáčí. :/

(1) G C G
Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
C G
Melou7 bez výhod a melou stejně všem,
C G
melou doleva jen a melou doprava,
A D
Melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,

G C G
Melou otrokáře, melou otroky,
C G
Melou na minuty, na hodiny, na roky,
H7 Emi C
Melou pomalu a jistě, ale melou včas,
G D G
já už slyším7 jejich hlas.

Ref.:

(2) Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

Ref.:

Starý příběh

Spirituál Kvintet

- (1) Řek **D** Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas
dnes v noci tiše vytratí se každý z vás
A7
D D7 G G♯ Dmi D A7 D
mává mává nám všem svobodná zem

Já říkám rovnou každý ať s tým počítá
že naše cesta ke štěstí je trnistá
mává mává nám všem svobodná zem

Ref.: A kdo se bojí vodou jít
ten podle tónů faraónů musí žít
mává mává nám všem svobodná zem

- (2) Až první krůček bude jednou za námi
už nikdo nesmí zaváhat dát na fámy
mává mává nám všem svobodná zem

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže
že šanci má jen ten kdo má dost kuráže
mává mává nám všem svobodná zem

- (3) Ten starý příběh z bible vám tu vykládám
ať každý ví že rozhodnout se musí sám
mává mává nám všem svobodná zem

Virginie

Spirituál Kvintet

- (1) Za zády mám už Virginii,
vzduch ještě voní tabákem.
Táta s mámou dál tam žijí,
jedinej syn je tulákem.
- (2) Jen Bůh sám ví, proč nejsem líný,
jen Bůh sám ví, proč jsem se dal
tam na sever do Karolíny
za dívkou, kterou jsem znal.
- (3) Vím, jako blesk vzpomínky z mládí
na lukách seno dozrává.
Stesk je ten tam, kraj mého mládí
vstříc ruku svou mi podává.
- (4) Tenkrát jsem stál a jen se díval,
jak krásná je až k závrati.
Pak jsem jí v trávě tiše zpíval.
Ten večer víc se nevrátí.
- (5) Určitě vím, že tančit chtěla,
však nesměla jít do baru.
Přitom krásný voči měla
zelený jak rub dolaru.
- (6) O lásku svou se tolík bála.
Měsíc nás nocí provázel.
Tam v jahodách mi ústa dala,
ráno jsem s tátou na jih jel.

- (7) Teď jí jdu říct, jak se mi stýská,
únavou nohy z olova
mě nesou tam, kde vítr píská
příběhy křížů hřbitova.
- (8) Za zády mám už Karolínu,
zem co jsem míval nejvíc rád.
Někdo má lásku, někdo hlínu,
někdo je sám, už napořád.

Vláčím se, vláčím

Kamelot

- (1) A G D A G D
Hluboko ve skalách měli svůj kemp a želvu ve znaku,
A G D AG D
na jaře, když začlo tát tulácký boty obuli,
A G D A G D
kde voní smůla a les, co jako chrám se tyčí do mraků,
A G D A
tam kluci z paneláků do kytar dlaně zatnuli.

Ref.: C Ami7 F
Bůh ví, proč zabloudil jsem tam,
kdo svedl mou cestu,
C Ami7 F
vím, že dávno všechny znám,
GA
ó-ó-ó...

- (2) Řekli mi: „Tak něco dej.“ a někdo do plamenů přiložil,
měsíc do úplňku šel a vodil hvězdy nad řekou,
hrál jsem až do rána, než jsem se v jetelině uložil,
ještě si pískal, pod mihotavou Severkou.

- (3) G D A
Volání Luftáků mě probudilo, nakonec,
G D A C
tak vláčím dál tu svoji houni děravou,
G D A C A
tak vláčím dál tu svoji houni děravou.

1492

Kamelot

- (1) Emi D G C Emi D G H7
Pustinou vánek foukal blues až ohýbal stébla trav
Emi D G C Emi D G
a nad lány rytmus opánků se ozýval na dosah.
Emi13 Emi9 C13 C Emi13 Emi9 C13 C
Ti lidé by spali, ale přesto šli s kapucí přes hlavu
Emi D C G C8/5 H7 Emi
tišší jak hrob nesli kříž na vlastní popravu.

Gmi Dmaj13 Cmaj13 Dmi13
Ref.: Dlou há cesta za smrtí je vítá
kam dojdou, kde najdou poslední svůj klid,
dýchá opar lesů a rudě svítá
Emi D G C Emi D G H7
nemůžou, nemůžou už jít.

- (2) Jdou Poražení a věstec Jan
je na kopci uviděl.
Zavřel oči a spatřil pláň,
kde houfec dravců pěl
tu skřehotavou, ale jistou mši,
bez chrámoví kostela,
tam se rozletí v zem široširou
duše bez těla

Ref.:

(3) GH7 Emi D G C
Co tušil prorok, to splnil čas
Emi D G H7 Emi D G C
a staletí přešla k nám co nikdo neví, to vím jen já
Emi D G
já tajemství věků znám
Emi13 Emi9 C13 C Emi13 Emi9 C
a na stráni smrti, kde rostl jen pýr se zvedá houf stinných lip,
EmiD G C C8/5 H7 Emi
tam lítá večer netopýr a stráží jejich klid

Danny

Kamelot

Emi

(1) Už slyšíš hrát ostruhy vlaků, co domů k vám se nevrací,

C D A Emi

zůstal jsi anny úplně sám napospas hvězdám.

C A Emi

Zůstal jsi tady úplně sám napospas.

(2) Jó život tvůj měl velký grády, když holku svou jsi miloval,

tak bez rezervy a s důvěrou, že nemůže se nic stát

tak bez rezervy a s důvěrou

C Ami Emi Emi7

(3) Tak skákej Danny, pod mostem řeka zpívá

C Ami Emi

a znamení panny na krku se Ti kývá

D C

No tak skákej, už jsi blízko

Hmi A Emi

a mračna letí tak divně nízko.

(4) Když neskočíš, budou tě hledat

a smečky psů je povedou

chytnou se stopy, sepnou tvý ruce do klepet pout

(5) Už si jen vrah, co nemá šanci, co utíká a nabízí

svůj život řece co dole šeptá...

(6) Tak skákej Danny...

Nad hlavou zpívající drát

Kamelot

- (1) **B** **A+** **A7**
Vzpomínám, jak jsme spali pod mostem,
Dmi7
nebylo kam jít.
A tvůj strach, že nás chytí policajt s líl jak tma
Gmi13 **Fmaj7** **B**
Že je o krok dál mrtvá holubice
Bmi **D**
nedalo ti spát.
Gmi13 **Gmi** **Fmaj7** **B**
Ty od malička věčná poběhlíce
Bmi **Bmi4/13**
chtěla ses jí bát.

Ref.: **Fmi** **Des** **Bmi**
Nad hlavou zpívající drát
Cmi **Fmi** **Des** **Bmi** **Cmi**
a křídla havranů,
Fmi **Des** **Bmi**
návští můžem se ptát,
Cmi **B** **Bmi** **Dmi** **A7** **Dmi**
kam běžel poslední železnej kůň.

- (2) Vidím tvář, ještě dívčí neženskou, jak se otáčí
a zašeptá: Ty můj malej miláčku, je mi zima
Já rozepnul klín a tvůj vyrazil a do svítání stál.
Tam vedle tebe jsem prsty vložil
do pražců a hrál.

Ref.:

Dobří holubi se vracejí

Kamelot

(1) Babí léto spí.
 G/E C
 G/E Ami
Noc je černější než káva.
 F G/E
Ptám se rybářů kam jít.
 G/E C
Hledám chajdu nad splavem
 G/E Ami
a má paměť - žádná sláva.
 F G/E
aspoň kousek vydrolit.

F C
A tak mi řeknou, že jsem blíž,
 G
než doopravdy hádám.
F Ami
Ty dávno syna porodíš
 G/E
a já si v duchu spřádám.

Ref.: Že můj návrat oslavíš
 C
 Ami
už dospělá a chytrá
 G F C G/E
a vlídná jako matka, co mě zachrání.
 C
Plná soucitu nejspíš,
 Ami
co ztrácí se mi v dálkách.
 F
Jsem do větru, to víš.
A ten stejně nechytíš.
 G/E
Ale víš.
 C
Dobří holubi se vracejí.

(2) Tak došel jsem až tam.
V okně petrolejka svítí,
někdo za záclonou hrál.
Mou písničku z těch let,
co natrhala's kvítí.
A já večer prozpíval.

V tom se dveře rozletí:
tak vítej moje lásko!
Jsi pořád stejná v obětí,
jsi tou stejnou zlatovláskou.

Ref.: Co můj návrat oslaví...

Hardegg

Kamelot

- (1) Auta jsou rychlejší než mračna nad estakádou,
ten zvláštní pocit studí mé srdce jako mráz,
v tom náhle zazvoní ten chlápek, co nemá paměť zlou,
jdu mu otevřít a cítím, že nadešel můj čas.

- (2) Má za pasem stříbrnou dýku, ta dýka je můj kříž
a její světlo na mé cestě mě z pekel dostává,
táhne mě tam na jihozápad jak velikánskou myš,
chci vidět modré nebe, kde se s duhou setkává.

Ref.: Nemám na benzín, a tak musíš mě vést,
větrná stezko z těchhle bran,
je jedno místo, co nemůžu splést,
když jsem sám, Hardegg.

- (3) Stačí mi den, abych se vrátil a získám deset let,
běžím svou stopou a jsem šťasten, že čas ji nezavál,
mizím všem z očí a za mnou pokrovový svět,
škrtící kobra lapená v síti magistrál.

Ref.:

Levnej hotel

Kamelot

- (1) Emi Silnice dlouhá a mraky v dálce D
G D G
plazí se jako hadi k nám
Emi D
Jsme tu od rána a žádná šance D G
G D G
kdo by se v týhle dře vzal F Emi D
už neberou takový hráče.

- (2) Vyfoť mě bejby ať všichni věří
že jsem zas u krajinice byl
jsme zrnka písku a lítá peří
oskar se za obzor zašil
před náma noc rychle se stmívá.

Ref.: C D Emi Hmi
Kde najít stáj, kde najít tady levnej hotel
C D A Ami7
tady je deštnej kraj a cesta domů vzdálená
C D G Emi
burácí z mraků země se mění v čertův kotel
F Emi
tedě dálniční most prokáže zdvořilost
D C Emi
má tichou recepci a pokoj grátis.

- (3) Náš supermarket je stará slíva
za zdí stavěnou z kotovic
cítím tu rozkoš, když vítr zpívá
a v kapse nehřeje mě nic
seš moje blues – má Malá vília
- (4) Víš já jsem chlápekJ co projel státy
měl hodně bab a rychle žil
a pak jsem poznal jak zpívaj dráty
a pak jsem všechno pochopil
pojd ke mně blíž - rychle se stmívá.

Ref.:

Půlnoční express

Kamelot

(1) Za zády město, kolem srší saze,
deka a ty se choulí na podlaze,
máma je daleko a před vlakem most,
noční můrou seš sám a dost.

(2) Tam někde u lesa teď zaštěkal pes,
do týhle zimy bych sám nevylez,
dráty jsou nalevo a syčí jak had,
nejsi v boudě jako nějakej srab.

Ref.: Půlnoční express
má jasnej cíl a letí jak blesk,
cítíš, jak volnost srdce rozbuší.
Dobrou noc, Johny,
ve tvojí tváři už nevidím stesk,
řev píštaly ti hvízdá do uší ...

(3) Zajel jsi daleko, a tak se zeptám,
co tě to žene někam, čert ví kam?
Ptám se tě, brachu, kam nakonec jedeš,
světem bídným jak veliká lež.

(4) Dávno jsem našel svou cestu a trať
a na ní zákon, co vezmeš, tak vrať,
pořád je blízko boží spravedlnost,
tak si říkám, že jsem tady host.

Ref.:

Zahrádka

Epy de Mye

- (1) Na jedné zahrádce uprostřed Čech
někdo si nepustil zprávy
a proto udiven napíná slech
a pak se koukne do trávy.
- (2) Na zahradu přistál první kos
a sice kosice to byla
její zpěv doprovázel vítr na rákos
vzpomínka na Kosovo byla ještě živá.
- (3) Na zahradu přistál druhý kos
kos Trbatý špinavý až běda
jeho zpěv doprovázel vítr na rákos
vzpomínka na Kosovo byla ještě živá.
- (4) Na zahradu padá třetí kos
kos Tlivec a to co z něho zbývá
jeho rytmus doprovází vítr na rákos
vzpomínka na Kosovo ta je ještě živá.
- (5) Co chvíli si sedá další kos
zahrada je celá pokosená
jejich zpěv doprovází vítr na rákos
vzpomínka na Kosovo ta je ještě živá.

A H E E H A
ááá...

- (6) Na jedné zahrádce uprostřed Čech
někdo se pozvedl z trávy
a potom ze strachu zacpal si slech
aby už neslyšel zprávy.

Opustíme vzory

Epy de Mye

(1) Opustíme vzory televizních zpráv
tyče na prapory zasadili v nás
pravidelný návyk uchopit a jít
a teprve v cíli heslo pochopit.

(2) Opustíme proudy časovaných scén
zavedené touhy zaplacených žen
pravidelné dávky epidemí
co se každým dílem do těla zaryjí.

Ref.: Nebudeme tleskat ze zvyku
nebudeme žít ze zadání
nebudeme zpívat publiku
písňě které všechny zachrání.

(3) V televizní peci upekl se svět
nemusíme přeci vůbec nikam jet
stačí se jen dívat v rytmu pořadů
a potichu stárnout než přijdem na řadu.

(4) Opustíme vzory televizních zpráv
zvyklý na horory už každý rukou máv
nad obrazy z války život utíká
a řekněte kdo viděl chcípnout člověka.

Ref.:

Nad ránem

Epy de Mye

- (1) Zaplatil jsem papír abych mohl makat
vydělávat prachy splácat dluhy nad ránem.

Zaplatil jsem daně za nejistej důchod
za přidaný hodnoty a za ty stavy nad ránem.

Ref.: Takovej život a takový krve
takový terna a takovej stres.
Náboje slepý jeden jak druhéj
takový temno nad ránem.

- (2) Zaplatil jsem holku za nevěrný služby
za vybitý touhy za to že hned zmizí nad ránem.
Zaplatil jsem pistol na poslední chvíli
to mě probudily divný zvuky nad ránem.

Ref.:

- (3) Zaplatil jsem lidi za pochybnou přízeň
za kus živýho těla proti střelám nad ránem.
Zaplatil jsem život a nebylo to drahý
vidět svoje vrahy klesat dolů nad ránem.

Ref.:

Pojď zpátky na vzduch

Humbuk

- (1) Pojď zpátky na vzduch, vrať se z města,
D G
spálí se tam nejmíň sto holek ze sta,
Emi A D
lidi tam mají v duších smog a v srdečích vakuum
Hmi A G
a život zasvětili těm svým svatým Václavákům,
D A D
pojď zpátky z města, už je podzim, je čas padat ze stromů.

Ref.: Čím tě zlákal zas tenhle ten?
Žižkov, to není Manhattan,
skoncuj s ním, jen ať se tam sám vobětí,
a budu nejšťastnější kořen v polesí.

- (2) Pojď zpátky na vzduch, vrať se z Nuslí,
vyhýbej se podezřelým známostem,
odtamtud po Botiči žádná nevybruslí,
jak dlouho můžeš takhle žít, doslova pod mostem,
pojď zpátky z Nuslí, už je zima, je čas ležet pod sněhem.

Ref.: Čím tě zlákal zas tenhle ten?
Nusle nejsou Manhattan,
skoncuj s ním, jen ať se tam sám voběší,
a budu nejšťastnější kořen v polesí.

- (3) Pojď zpátky na vzduch, vrať se z Libně,
dřív než já sám skončím na ty Bulovce,
ono to s mými sliby vypadá teď slibně,
snad nedáš horský vánek za dalšího svalovce,
pojď zpátky z Libně, už je jaro, je čas horempádem tát.

Ref.: Čím tě zlákal zas tenhle ten? Libeň, to není Manhattan,
skoncuj s ním, jen ať se tam sám voběší,
a budu nejšťastnější kořen v polesí.

X **D** **D** **G**
Pojď zpátky z ejvic - ejvice nejsou nic,
D **G**
pojd zpátky z Bohnic - Bohnice nejsou nic,
D **G**
pojd zpátky z Tróje - stroje, ty nejsou nic,
D **G** **D**
pojd zpátky z Krče - křče, tie nie sú nič.

Lovec Amorů

Epy de Mye

- (1) Pokud se vám u ženských dnes a denně nedáří
a v tomto odvětví cejtíte se žabař
budíte se v noci v bouři na voru
zFavolejte lovce Amorů.

Ref.: Tuny Amorů topí v lavoru
v takovém tom oranžovém
jak je lynchuje jak je zmenšuje
navésí je nad Betlém.

- (2) Jestli máte na nějakou zrovna teďka spadeno
ale cítíte že příliš na srdce je kladen
kariera volá stoupat nahoru
je tu pro vás lovec Amorů.

Ref.:

- (3) Měl sem třeba kámoše co tři roky to s jednou táh
luxoval a uměval a málodky si na ni sáh
a pak jednou při žehlení došel k názoru
že objedná si lovce Amorů.

Ref.:

- (4) A jestli si myslíš že ty máš svou ženu zvládnutou
miluje tě nežárlí na televizi zapnutou
tak to máš doma nejspíš pěknou potvoru
vylečí tě lovec Amorů.

Ref.:

Znamení blíženců

Jarret

- (1) Byl jsem sám a ty sama jsi tančila
Noc byla černá jak kočičí srst
Oba jsme čekali až jiskra přeskočí
Z toho doteku teď bolí mě prst
- (2) Něco v nás ničivě dozrálo
Rychle jak puklina v ledu běžím
Běžím půlnocí ve znamení blíženců
To tajemství už neustrežím
- (3) Když se milují dva co se už minuli
Je to hra dvou právě dopsaných scén
Jedně horké chladnoucí a skutečné
A té dřívější z níž zbyl jenom sen

Don Quijote

Jarret

- (1) **A** **E6**
Probírám s tím co bylo dřív
 Dmaj7 **A** **E6**
cítím jizvy po chvílích nikdy neprožitých
 A **E6**
Ptám se co jsem chtěl a co teď mám
 Dmaj7
třísky ze školních lavic
 A **E6** **F#mi**
cenzurou prošlej snář

Ref.: **A** **E6**
Jsem Don Quijote život je
 A **E6**
větrnej mlýn
 A **E6** **D7maji AE6 A**
Jsem Don Quijote a ty jsi větrnej mlýn

- (2) Počítám pražce z vyjetých kolejí
Přemýšlím o první jarní vůni ve spreji
místo od no se černám od sazí
spím deset hodin denně
a školou procházím jen tak tak

Ref.:

- (3) Z barev snů těch co v noci v parku spí
jen stěží volnost ptáků nakreslím
jím příborem
a spím v peřinách
a radost unesli na marách

Ref.:

Venku zuří jaro

Jarret

- (1) **E**
Sleduju jak jeden pán u okýnka usíná
F♯mi
k limbá a slintá něco se mu zdá
F♯mi
S trhnutím pak procitá a jak tráva deštěm pobitá
G♯mi **A** **H** **E**
vstává před ústa si ruku dává někam utíká
- (2) Na jeho místo k oknu usedá žena kterou dobře znám
z obálky Květů jež držel tamten pán
Do skla na sebe se podívá a hlavou smutně pokývá
Ví že už jen musí že žádný můžeš neplatí

Ref.: **H** **C♯mi** **A** **E**
A ona ví, že, nehřeje že nechladí
 A **H** **E**
a na doteck je jak se zdá tak akorát
 A
 Venku zuří jaro já mám jednu starost
 E
 kdy víceletku zasadím

Chce to řákou změnu
A
to co nedoženu
E
z dohledu snad neztratím

- (3) Kam zmizel onen spící muž co ho bodá jako nůž
nůž ostrý jako kletba jako urážka
Krátký sen uprostřed dne ho nechá ať si vzpomene
na to na co myslet nechce ale spíše ne
- (4) A ta žena možná ví že ví ale stejně z toho nesleví
už je přece pozdě už nic nezmění
Zpívám si spolu s ní o věcech prvních posledních
místo tečky bože chtěl bych radši vykřičník

Ref.: I když vím že nehřeju že nechladím
a na doteck jsem jak se zdá tak akorát
Venku zuří.....

Zazdění milenci

Demophobia

E	Fsharp mi
(1) Stalo se v Plzni v šestnáctém století	A E
v takovým klášteře, kterej už není,	
že dorazil z dálky mnich, prej to byl Španěl,	
krásnej i urostlej a patřičně hrdej	
Boty si ochodil - boty si neochodil	
Boty si nemoh ochodit, protože	
měly tvrdou podrážku	
Jemu to vadilo - jemu to nevadilo	
Jemu to nemohlo vadit, protože	
mu to bylo úplně šumafuk	
Laj...	
(2) Zanedlouho za ním přišel další krajánek	
údajně příbuznej, oni mu to věřili	
Španělsky řek: Dejte mi komůrku	
vedle bratrance, já budu klidnej	
Dali mu komůrku - nedali mu komůrku	
Oni mu tu komůrku nakonec dali	
v dobré víře	
Laj...	
(3) Z toho příbuznýho se vyklubalo něco strašlivýho	
ne žádná obluda, jenom smutná dívka	
co nástrah se nebála, šla za milým do kláštera	
za muže se strojila, nebylo to stejně nic platný	
Oni se milovali - oni se nemilovali	
Oni se nemohli milovat, protože	
to nebylo dovolený	
Mniši je zabili - mniši je nezabili	
Mniši je nemohli zabít, nebyli na to stavěný	
Laj...	

(4) Tak vyrazili do ulic za zedníkem Šimicem
Šimice, pojď nám ukázat, jak se zed staví
V jedné tajné chodbě je potom zazdili
ona vřískala, on byl klidnej
Mniši byli rádi - mniši nebyli rádi
Mniši museli bejt rádi
a ještě se naučili míchat maltu
Oni tam straší - oni tam nestraší
Oni tam musí strašit,
protože je to jenom pověst
Laj...

Opat Jan

Ginevra

- (1) Stará tvrz kamenná své tajemství skrývá
Vyprahlá, bez jména, v úbočí skal
Opat Jan modlitbou k Bohu se dívá
Za hříchy proklatých, které odsoudil král

Ref.: Halihou, halihou, halihou

- (2) Nocí tou tesklivou vůz vězeňský spěchá
Hříšnici vražednou za svůj čin peklu dát
Opat Jan s Biblí svou v žaláři čeká
Tak mladou, zkaženou, má utrápit hlad
Halihou, halihou, halihou

Ref.: Hou hou, píseň zní
Hou hou, je poslední
Hou la la la la la halihou dam halihou

- (3) Poslední zpovědí se kaje ta žena
Za hříchy hanebné krutý trest přijímá
Milostným opatem je vyslyšena
Posledním přáním svým: na lyru hrát
- (4) Každým dnem vězením slabne ten nápěv
Pomalu umírá, ač mladá, tak zlá
Kamenným schodištěm jde muž, nad ním kápě
V rukou svých vodu, chléb, slitování zná

Ref.: Halihou, halihou, halihou
Hou hou, píseň zní
Hou hou, je poslední
Hou la la la la la halihou dam halihou

- (5) Klíčem Jan otevřel zámky kovaných mříží
Ženě té, bezbožné, život její si přál
Okovem omráčen, ruce na svatém kříži
S růžencem tajemství si do hrobu vzal

Ref.: Halihou, halihou, halihou

mezihra

Ref.: Halihou, halihou, halihou
Hou hou, píseň zní
Hou hou, je poslední
Hou la la la la la halihou dam halihou

- (6) Stará tvrz kamenná své tajemství skrývá
Vyprahlá, bez jména, v úbočí skal

Čarování

Jarret

- (1) Po kávě hořká nasládlá po medu
Po výhni rozpálená studená po ledu
Po měsíčním svitu pobledlá
- (2) Po mechu sametová po sazích černá
Bez víry věřící nevěrná věrná
Nenasytná pyšná posedlá
- (3) Pod hladinou mé krve v krajině podvědomí
tam kde se hejna zlatých pstruhů
vznáší nad stříbrnými stromy
a tuleni tulí se ve stínu jantarové skály
- (4) Pod hladinou mé krve v příbytku z hadích kůží
škvaří se v kotli z žabích žlučí
okvětní lístky černých růží
zaklínám tebe i sebe - to pálí
- (5) Čaruju aby zapomněl
že tady byl a že mě chtěl
...
Čaruju aby zapomněl
že tady byl a měl co chtěl

Bůh v nás

Ginevra

- (1) **Ami** **C** **G** **Ami**
Za obzorem zní píseň havraní, ohně pohasnou, slyš Pane náš.
Emi Ami **C** **G** **Ami**
Zas přijde nový den, krví potřísněn, Bože sílu máš, snad přežijem.

Ref.: **Emi Ami** **C**
Dnes, ó Pane náš, amen požehnej.
 G **F**
Víru v nás zachovej, pro ni jdem se bít.
Emi Ami **C**
Vždyť víš, Pane náš, smrt není na prodej,
 G **F** **Emi Ami**
modlitbou Otčenáš ať přisouzeno nám je žít.

- (2) Zbraně pozvednem, k boji potáhnem v srdcích víru svou, ó Pane náš.
Ty křížem ochráníš duše bratří tvých. Bože sílu máš, proč umírat.

Ref.:

- (3) Slunce uvadá, v dýmu zapadá, tma uléhá k nám, ó Pane náš.
Tvé oči uvidí světlo dalsích dní. Bože, sílu máš, poutem jsi v nás.

Ref.:

Moře

Ginevra

- (1) Slunce západ zřít, mořem chvíli být
 Ami **F** **C** **G**
Křídla mít a smět v šíř je roztáhnout
 Ami **Emi**
Z moře sílu brát, lidem lásku dát
 AmiF **C** **G**
Srdcem žít, rozum ránu dát
 Ami **Dmi** **Ami**

Ref.: Zas lásku mít, jedním z ptáků být
 Ami **Emi**
Vlny dál snad mě ponesou
 AmiF **C** **G**
Z moře sílu brát, světu lásku dát
 Ami **Dmi** **Ami**
S mořem žít, vlnám naslouchat

- (2) Vánek znát, tajně s ním si přát
V pěně vln zlobu zanechat
Z moře sílu brát, světu lásku dát
Moře ctít, moře milovat
- (3) Skalám v závoji v ranních příbojích
Vodá tvář chladem ráda omývá
Vždy tu budou stát, lidem písně hrát
Zpěvy vln mohou lásce přát

Ref.: Zas lásku mít, jedním z ptáků být
Vlny v dál snad mě ponesou
Z moře sílu brát, světu lásku dát
Moře ctít, moře milovat

Někdo jiný, než jsem já

Weekend

- (1) Nevím už, kdo tenkrát chtěl tak moc, že se mi zdálo,
že ten váš celý svět mi záviděl, a stejně mně to bylo málo,
dávno vím, už dávno, co bývá tady krásný, a co ošklivý se zdá,
jenže to mi tehdy říct přišel jiný, věděl víc než vy i já.
- (2) Z malých věcí radost mám a chci se na ně dívat
tak, jak lidem koukám do očí, když držím hlavu zpříma,
lásku, pohyb, krásu já ze všech stran už znám,
jenže to mi tehdy říct přišel jiný, věděl víc než vy i já.
- Ref.: Někdo jiný, než jsem já, můj život v rukou má,
já ho jenom nesla, ale on mu dával řád,
ted, když už sama vím, co od vás čekat mám,
odešeGl a vzFal si míň, než co bych mu měla dát.
- (3) O něm nikdo z vás nic nevěděl, když jste mi přáli štěstí,
a kolem zněly vaše úsměvy, jak když zazní rána pěstí,
ten někdo rady dával mi: věř sama sobě víc,
a najednou snad pochopil, že už nemá mi co říct.

Ref.:

Ref.:

Señore

Druhá Tráva

- (1) **Ami** **F** **C**
Señor, Señor, víte vůbec, kam to jedem?
Emi **Ami**
Je to Arizona, nebo Armageddon?
F **Emi**
GVždyť tady jsem už byl, to je snad fór.
Dmi **Ami**
Mám pravdu, nebo magořím, Señor?

- (2) Señor, Señor, nevíte, prosím, kde se skrývá?
Kolik hodin, kolik dní nám ještě zbývá?
Kdy z nás vůbec stáhnou tenhle flór?
A bude nám tu líp než tam, Señor?

Ami

- (3) **C** **E**
Do korby bušil vítr, až se třásla mříž,
F **Ami**
a na krku jí visel litinovej kříž,
C **E**
pořád vidím prázdný náměstí a ji ten den,
F **A**
jak mě objímá a šeptá mi: „Nezapomeň.“

- (4) Señor, Señor, už zas vidím ten modrobílej auták
a cejtím ocas draka;
tohle napětí mě ničí jako mor.
Kdo mi tady pomůže, Señor?

- (5) Klečel jsem tam nahej jako idiot,
jako v magnetickým poli, neschopnej se hnout,
a cikán blýskl prstenem a řek: „Máš dost,
tohle se ti, chlapče, nezdá, to je skutečnost.“

- (6) Señor, Señor, srdce mají prázdný jako snopy,
dejte mi pár minut, než se vzchopím,
než zas v sobe najdu nějakej vzdor.
Tak jedte, jestli můžete, Señor.
- (7) Señor, Señor, radši odpojíme tyhle dráty,
odvalíme všechny tyhle pláty,
tohle místo ve mně dusí každej pór.
Tak na co kruci čekáme, Señor?

Holka na vdávání

Jitrocel

Ami

Ref.: Trávou duní naše kroky temné, raz, dva, raz
G

Vás, dívky krásné, k sobě zveme sem mezi nás

Ami

Jste jako růže krásné, v očích oheň, na rtech smích
G **Ami G** **Ami**

Tak pojďte s námi polem, jste bělejší než sníh

- (1) Když mi táta doma říká "Holka, kováře si vem
já řeknu: "Za něj nepůjdu dnes ani za tejden,
kovář má ruce špinavý a tváře jakbysmet.
Vojáka chci si namluvit, toho si vezmu hned!"

Ref.:

- (2) Když mi máma doma říká "Holka, farmáře si vem
já řeknu: "Za něj nepůjdu dnes ani za tejden,
farmář, jo, ten mi nevoní, má slámu ve vlasech.
Vojáka chci si namluvit, toho si vezmu hned!"

Ref.:

- (3) Když mi sestra doma říká "Holka, vem si doktora
já řeknu: "Za něj nepůjdu, doktor je potvora,
doktor je liška podštítá a hlas má jako med.
Vojáka chci si namluvit, toho si vezmu hned!"

Ref.:

Návrat

Jitrocel

- (1) Emi H7
Bílou plání jít a počítat kroky,
Emi
v duchu si snít, jak uběhnou roky.
C Ami
Pohladit dlaň, ovázat ránu
H7 Ami H7
a vrátit se, domů se vrátit.

(2) V zahradě snít a cibuli sázet,
lásku tvou mít, tebe doprovázet.
Roztáhnout křídla, vysoko vzlétnout
a vrátit se, domů se vrátit.

Ref.: V zahradách ztracených.
D7 G
v ulicích dlážděných,
C Ami
ve městech kamenných
H7 Ami H7
a v horách zpívat.

- (3) Na kopci stát, dolů se dívat,
dobře tě znát, o tobě zpívat.
Otevřít dveře, rozsvítit lásku
a vrátit se, domů se vrátit.

Ref.:

Na vysoké hoře

Jitrocel

- (1) Emi C D Emi C D
Na vysoké hoře, mládenec tam stojí,
Emi C D Emi C D
pohnout se nemůže, asi se bojí.

Bojí se svítaní, bojí se ránečka,
že by ho nechtěla galánečka.

Že by ho nechtěla, aby za ní chodil,
aby ji k oltáři doprovodil.

Emi C D

- Ref1.: Chodí-li za noci naší zahrádečků,
C G Ami Emi
ve dne se jí vyhní mládenečku.

Chodíš-li přes humna, pěkně tě přivítám,
přijdeš-li před vrata, vyhnat tě dám.

- (2) Zle by mě tatíček, zle by mě činili,
kdyby tě tu lidi uviděli.

Kdyby tě spatřili za rána bílého,
nemohla bych se vdát za žádného.

Bohatý nechtěl by panenku bez věnce,
chudého nechci já mládence.

Emi C D

Ref2.: Na to jsi galánko, na tos myslit měla,
než jsi mě k okénku zavolala,

okénkem jsem přišel a vyjdu ze dverí,
nikdo ti poctivost neuvěří.

- (3) Na vysoké hoře družbové tam stojí,
galánce s mládencem svatbu strojí
|:svatbu strojí|

ticho, Ref.

- (4) Na vysoké hoře družbové tam stojí,
galánce s mládencem svatbu strojí
|:svatbu strojí|

Vůně čajová

Jitrocel

C Ami F Fmi C

C Ami F Fmi C

- (1) Do šálku čaje, ponořím svou tvář, ať se v páru rozplyne,
 C Ami F Fmi C
 C Ami F Fmi C
noc píše báje, temný kalamář, jak voda ve tvé roklině.

Ref.: Zkoušíš tě najít, odplouváš na jih
 C Ami
 F Fmi G
na lodi s vůní čajovou,
 C Ami
kéž skloníš hlavu, ke mně do přístavu
 F Fmi C
a spustíš kotvu nachovou.

- (2) Jak stránky knížek, mi vyprávíš, co plavba přinese,
Pod oči křížek za cejch vypálíš, to co se má stát, stane se.

Ref.:

- (3) Až moje bárka ve tvých hlubinách potopí se bez dechu,
blízko bude dálka, věčnost vteřina, v níž básník hledá útěchu.

Ref.:

- (4) Do šálku čaje, ponořím svou tvář, ať se v páru rozplyne...

Vyznání

Jitrocel

Ref.: Jsi všechno, co mi schází,
 F♯mi D
 když probouzím se z rána.
 A E
 Jsi most, co přejít mám,
 D E A
 přes řeku do neznáma, já.

(1) Jsi klíčem od mých dveří,
 F♯mi D
 jen ty je odmykáš.
 A E
 Jsi stínem, když se šeří,
 F♯mi D
 zaslechněš i můj pláč.

Jsi plachtou mojí bárky,
na moře mě posíláš.
Jsi markrabí mé marky
a stůl mi prostíráš.

Ref.:

Ref.:

(2) Jsi krovem mého domu,
 silou no podpíráš.
 Jsi kořen mého stromu,
 vláhu mi posíláš.

Jsi plamenem mé svíčky,
tak nikdy nezhasínám.
Jsi mým snem pod víčky,
když večer usínám.

Ref.:

Ref.:

Lístek jitrocele

Jitrocel

Ref.: Lístek jitrocele dávám ti na ránu,
lístek jitrocele, snad bude ti líp.

(1) Chceš-li dám ti vody napít,
hlavu polož do mých dlaní,
napůl mrtvý napůl živý,
pohled mi do očí.

Dívko, vždyť ty nemáš zdání
bolest má je k uzoufání,
kamarádi moji věrní
všude kolem leží.

Ref.:

(2) Podívej se letí ptáci,
slunce v oblacích se ztrácí,
svět kolem je tolik krásný,
stojí za to žít.

Bolest má se uvnitř skrývá,
víra už mě opustila,
láska s nenávistí
rukou v ruce jdou.

Ref.:

(3) Pojd se mnou já ukážu ti
svoji čistou bílou duši,
půjde spolu proti všemu
špatnému i zlému.

Děkuji ti dívko krásná
jsi na nebi hvězda jasná,
šel bych s tebou nemám sílu,
umírám.

Vzpomínka

Jitrocel

Ami Emi F Emi
Poslední, co Ti dám, je můj pláč
Poslední, co Ti dám, je můj pláč
Poslední, co Ti dám, je můj pláč
Poslední, co Ti dám, je můj pláč

Ami F
Jak bych mohla, dobré nebe,
G Emi
zapomenout na Tebe?
F Emi Ami
Jak bych mohla zapomenout?

Dmi G
To spíš zapomenu, jak všechny kytky voní
C F
to spíš zapomenu, že Ti hrany zvoní
Dmi E
to spíš zapomenu, že uměla jsem zpívat
F Emi Ami
to spíš zapomenu se do zrcadla dívat

Ami G
Ami Emi F
A budeš motýlkem v poušti,
Ami G F C
vzpomínkou co svět neopouští
Dmi E Ami
Snad se slitují a otevřou Ti bránu,
Ami G F
když se přimluvím modlitbou k ránu...
když se přimluvím modlitbou k ránu...

Ami G F
Ami Emi F Emi
Poslední, co Ti dám, je můj pláč
Poslední, co Ti dám, je můj pláč
Poslední, co Ti dám, je můj pláč
Poslední, co Ti dám, je můj pláč

Persefona

Volant

(1) **Emi** Chodí muž po tom světě,
C **D**

kámen a voda dravá.

Emi Nemá rád to, co kvete,
C **D**
hostie nerozdává.

(2) Chodí a budí ptáky
a za ním kráčí ona,
o krok, či o dva zpátky,
krásná Persefona.

Ref.: |: Užívej mládí chlapče,
Emi **D**
pak přijdou totiž on a ona -
C **G**
- stařec, co v duchu pláče
Emi **D**
a krásná smutná Persefona. :|

(3) Muž v prostřed davu stojí
a ona vybírá si,
kdo přijat pod obojí
bude na věčné časy.

(4) Za ním jdeš bez váhání,
král padá na kolena,
proč nemá slitování,
krutá jak Persefona.

Ref.:

- (5) Jen se svým pentagramem
na hlavu postaveným,
neříká nikdy amen
všem možným umučeným.

- (6) Už zapomněla plakat
a tančí vždycky sama,
bude tě věčně čekat
- smutná jak Persefona.

Ref.: